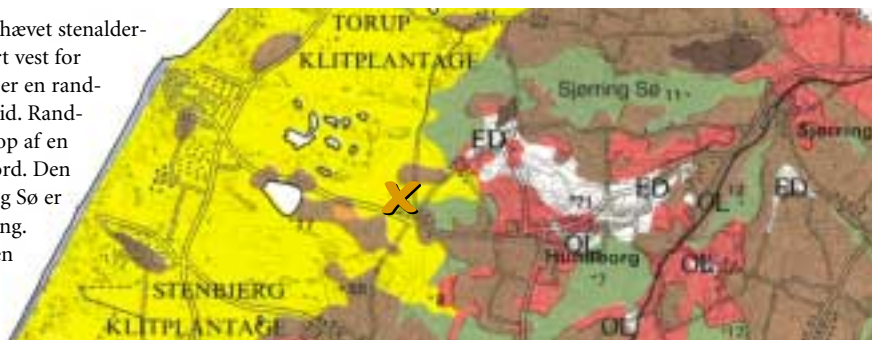

Faddersbøl Mølle

Sådan blev landskabet til

Faddersbøl ligger på hævet stenalderhavbund umiddelbart vest for Hundborgbuen som er en randmoræne fra sidste istid. Randmorænen er presset op af en gletschertunge fra nord. Den nu udtørrede Sjørring Sø er en såkaldt inderlavning. Herfra har gletscheren fjernet det materiale som er skubbet op i randmorænen.

SIGNATURFORKLARING:

- Flyvesand
- Ferskvandsdannelser
- Havaflejringer
- Morænesand og -grus
- Moræneler
- Smeltevandssand og -grus
- Ekstramarginale aflejringer
- ED Moler

Kortet er et forarbejde til Videnskabernes Selskabs Kort fra 1789. Kortet har ikke højdekurver, men store højdedrag og skrænter er alligevel markeret. Bemærk hvordan klitterne trænger sig på fra vest. De har stort set erobret hele området vest for Sjørring Sø – der, hvor Tvorup Klitplantage nu ligger. Faddersbøl ligger lunt i læ bag Førbj Sø og er derfor næsten gået fri af sandflugten. For 5-7.000 år siden lå Faddersbøl på bunden af en havbugt, og de højdedrag, som rejser sig øst og syd for Faddersbøl, var dengang kystskrænter i Stenalderhavet.

Højdekurvekort. Til højre ses Hundborgbuen og Sjørring Sø, og midt i billedet kanalen. Kurverne mod nordvest er havklitter og sandflugtsdannelser.

Tvorup Kirke er vist på Videnskabernes Selskabs Kort fra 1789, men kun 5 år senere blev den opgivet og nedbrudt sten for sten. Kirken blev nedlagt som følge af ødelæggende sandflugt. De ældste beretninger herom er fra 1596. I de følgende 200 år berettes der om mange gårde som er flyttet, fordi de og deres marker blev ødelagt af sandflugten. Tvorup kirke skulle - som andre kirker - vedligeholdes af sognets indbyggere. Da der efterhånden kun var få beboere i sognet, var deres kirketiende ikke tilstrækkeligt til vedligeholdelsen. Derfor blev kirken nedlagt og en del af materialerne anvendt til reparation af nabokirken i Vang.

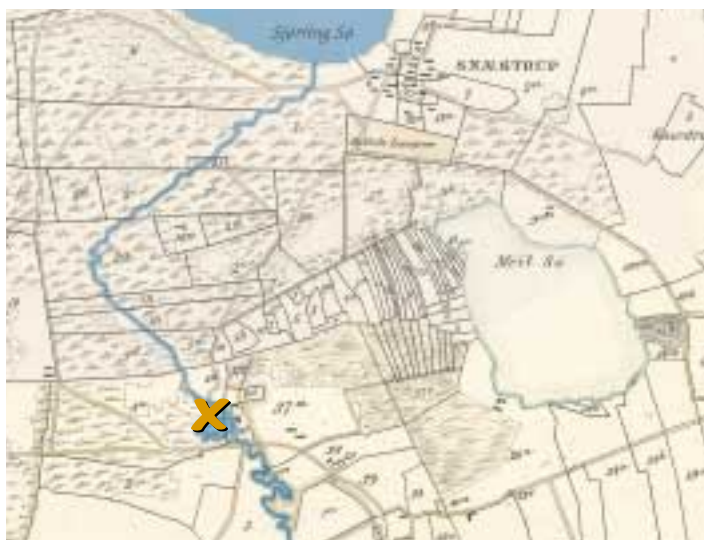
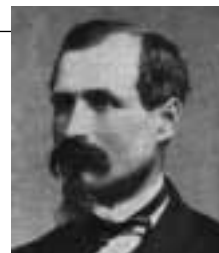

Faddersbøl Mølle ²

Kaptajn Jagd og udtørringen af Sjørring Sø

I sidste halvdel af 1800-tallet blev der gennemført mange store udtørningsprojekter. Der var gode konjunkturer for landbruget, hvilket bevirkede at der var stor interesse for at indvinde ny dyrkningsjord. Samtidig var teknikken så udviklet at det var økonomisk muligt at gennemføre projekter med fuldstændig afvanding. Et af de første af disse store arbejder var udtørringen af Sjørring Sø.

Manden bag udtørringen af Sjørring Sø hed Jens Christian Henrik Claudius Jagd. Han var født i 1821 og efter en karriere ved skolevæsenet, vendte han sin interesse mod ingeniørstudiet. Under krigen 1848-50 ledede han et frivilligt korps af landssoldater - de såkaldte stormtropper, som altid optrådte i forreste linie. Han blev såret i slaget ved Isted, blev dekoreret med ridderkorset og hjemsendt med rang af kaptajn. Herefter blev han altid benævnt Kaptajn Jagd. Efter krigen arbejdede han med etablering af telegraflinier over hele landet, og det var dette arbejde der bragte ham til Thy i 1857. Her indgik han i et samarbejde med lodsejerne omkring Sjørring Sø om udtørring af søen. Efterhånden faldt lodsejerne dog fra, så Jagd kom til at stå for projektet alene.

Før: Dette kort er et matrikelkort fra 1840'erne. Kortet er tegnet få år før det store udtørningsarbejde af Sjørring Sø blev sat i gang. Bemærk det gamle åløb fra Sjørring Sø til Faddersbøl Bro. Bemærk også møledammen, som skulle sørge for en jævn vandforsyning til den daværende vandmølle.

Efter: Kortet er et målebordsblad fra 1880'erne. Her ses det, at både Sjørring Sø og Meil Sø er udtørrede. Den vigtigste del af anlægsarbejderne var gravning af hovedkanalen mellem Sjørring Sø og Faddersbøl. Dette arbejde fandt sted i 1859-60. Bemærk også det gamle åløb.

Jagd var kun gået ind i sø-projektet som entreprenør og havde ikke noget ønske om at drive jorden. Han blev imidlertid tvunget til det, da det viste sig umuligt at afsætte jorden. Til driften opførte han i 1862 i søens vestende gården Egebaksande, hvor han indrettede sin bolig. I de følgende år opførte han blandt meget andet Rosvang med den store kostald og tilhørende mejeri. På grund af svære økonomiske problemer blev ejendommen i 1865 delt mellem Jagd og kreditorerne. Jagd beholdt Egebaksande med 140 ha jord frem til 1870, hvor han solgte og forlod egnen.

Interiør fra Rosvang, opført 1864.

Personerne på billedet er inspektør Buus' hustru og sønnen Jens.

Buus var inspektør ved Sjørring Sø fra 1867 til 1886.

Det eksisterende åløb fra Sjørring Sø til Faddersbøl var ikke tilstrækkeligt til at tage en større mængde vand. Derfor besluttede Jagd at grave en helt ny kanal, som skulle lede vandet fra søen ud i Hvidbjerg Å-systemet, der via Ove Sø, Ørum Sø og Flade Sø ender i Krik Vig i Limfjorden. Der var tale om et gigantisk jordarbejde. Kanalen blev op til 12 meter dyb og 36 meter bred for oven og gav arbejde til et par hundrede mand, mens aktiviteten var størst.

På strækningen lå den gamle Faddersbøl Vandmølle, som kaptajn Jagd købte og nedlagde. I stedet byggede han et nyt hus som bolig og kontor, hvorfra han styrede projektet. Det er det nuværende Kanalvej 1. Sælgeren af møllen brugte pengene til opførelse af en helt ny vindmølle, den nuværende Faddersbøl Mølle.

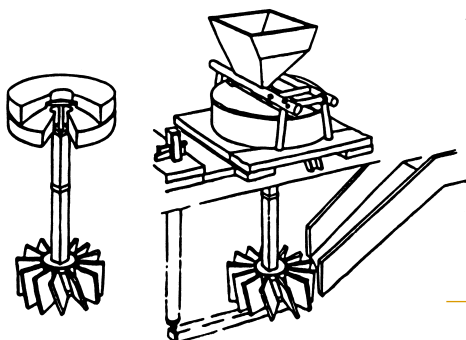

Faddersbøl Mølle

Fra korn til mel

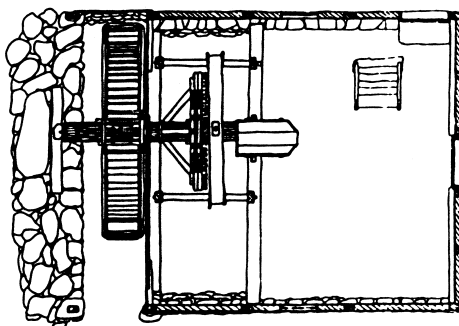
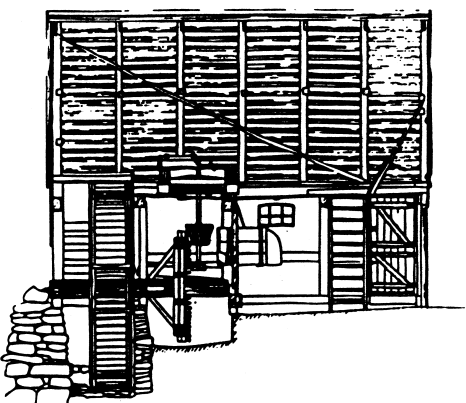
Skubbekværnen

Skubbekværnen er sandsynligvis taget i brug, da de første mennesker blev bofaste, det vil sige fra afslutningen af jægerstenalder for 5 - 6.000 år siden. Kværnen består af en større fastliggende sten "liggeren" samt en mindre, rund eller oval sten "løberen", som skubbes frem og tilbage, hvorved kornet findeles. Den maledes mel vil indeholde alle kornets skaller, som enten spises sammen med melet, hvilket nok er sket i de fleste tilfælde, eller fjernes ved at kornet sigtes.

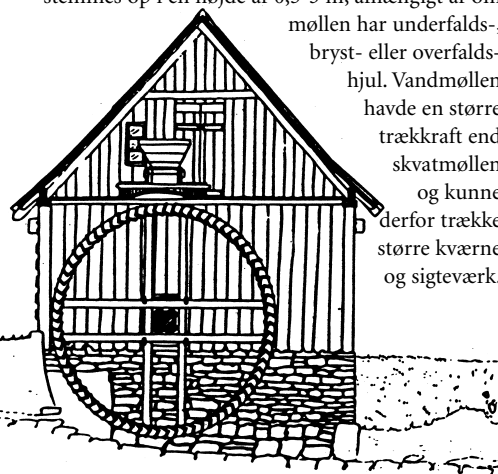
Skvatmøllen

Den første mølletype der kendes er den såkaldte "skvatmølle", som er meget simpel i sin konstruktion. Materialerne var udelukkende træ og sten, hvorfor den oftest blev fremstillet af lokale håndværkere. Møllen kunne drives af et meget lille vandløb, en bæk eller å. Møllehuset var bygget direkte over vandløbet. Ordet skvatmølle betyder "lille mølle".

Vandmøllen

Vandmøllen med lodret hjul er mere kompliceret end skvatmøllen, og den kræver, at vandet bag møllen stemmes op i en højde af 0,5-3 m, afhængigt af om møllen har underfalds-, bryst- eller overfaldshjul. Vandmøllen havde en større trækraft end skvatmøllen og kunne derfor trække større kværne og sigteværk.

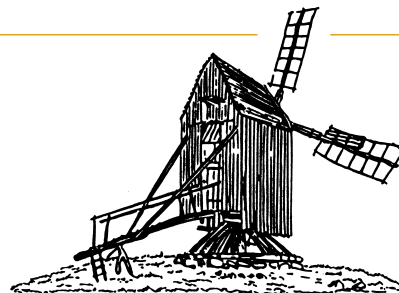
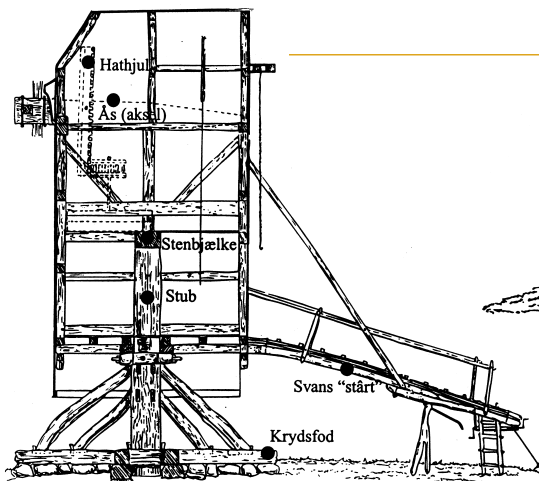
Stubmøllen

Stubmøllen er den første type vindmølle, der blev udviklet. Selve møllehuset med vinger og kværn er fastgjort på en kraftig træstub, hvorom hele huset kan drejes ved hjælp af "svansen", som også fungerer som gangbro til møllen. Møllehuset står på en korsfod af træ, som er anbragt på et fundament af sten.

Det lille møllehus gav kun plads til en enkelt kværn og f.eks. en sigte.

På grund af den lette konstruktion kunne stubmøllen i kraftig storm vælte, hvis den kom i bagvind (vinden kom fra møllens bagside).

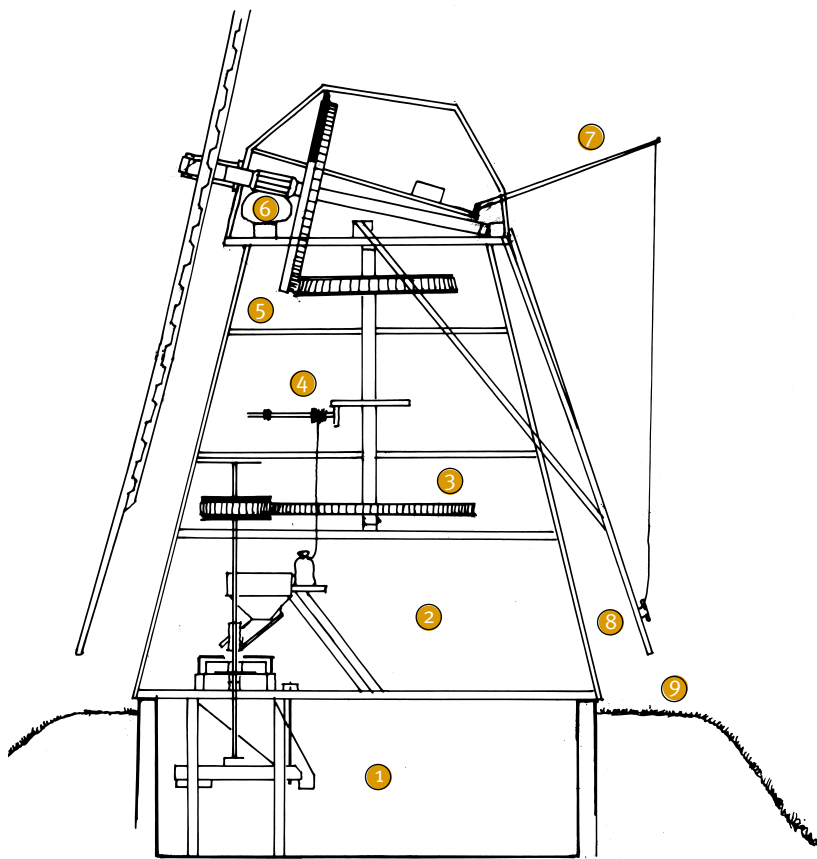
Stubmøllens lette konstruktion betød at den nemt kunne flyttes fra et sted til et andet.

Faddersbøl Mølle

Den hollandske mølle

Den hollandske mølles dele:

1. Kælder
2. Maleloft
3. Stjernehjulsløft
4. Sækkehejs
5. Knaghjul og krondrev
6. Søle og sølesten
7. Persehammel
8. Krøjstjært
9. Jordvold

Hollandsk mølle

Den hollandske mølle er udviklet i Tyskland. Den er videreudviklet og forbedret i Holland - deraf navnet - hvorfra den er kommet til Danmark. Til forskel fra stubmøllen er det kun møllens øverste del "hatten", der drejes, når den hollandske mølle skal krøjes op mod vinden. Krøjningen kan foregå enten ved hjælp af en "svans", som ved stubmøllen eller ved hjælp af en vindrose, der er monteret bag på hatten og som hele tiden sørger for, at møllen er drejet op mod vinden.

Denne mølletype kan på grund af sin konstruktion laves betydeligt større end de tidligere møller, hvilket gør at den kan være forsynet med 2-3 kværne, sigter og pillekværn til fremstilling af gryn.

Man skelner mellem tre hovedtyper af hollandske møller:

- 1) **jordmøllen**, som står direkte på jorden
- 2) **bakke- eller kældermøllen**, som er hævet over jorden - og
- 3) **gallerimøllen**, der har en udvendig "omgang" ca. midt på huset.

Faddersbøl Mølle er, ligesom møllen på billedet til højre, en kældermølle.

Faddersbøl Mølle

Faddersbøl Mølles historie...

I matriklen fra 1662 nævnes Faddersbøl Mølle første gang. Det er en vandmølle, som tilhører herremanden til Faddersbøl Hovedgård, Jørgen Kaas. Møllen lå omtrent der, hvor Kanalvej 1 nu ligger. Før i tiden blev dette hus da også kaldt "æ mølleråling" (råling er et gammelt ord for bolig). Der har været en opstemt mølledam lige vest for vandmøllen. Møllen har virket ved et overfaldshjul af træ, men med jernakser, som har hvilet i lejer af kampesten. Afløbet fra Sjørring Sø har sørget for en stabil vandforsyning. Møllen nævnes da også i 1662 som den ene af kun 5 Thymøller med 2 kværne.

Faddersbøl Mølle kom til at ligge i vejen for Sjørring Sø-projektet, og i 1859 blev den opkøbt og nedlagt af kaptajn Jagd. For de penge møller Holst fik for vandmøllen, byggede han en ny hol-

landsk vindmølle - den nuværende Faddersbøl Mølle - på en forhøjning vest for vandmøllen.

Møller Holst sælger i 1871 møllen til Christen Møller, ejer af Faddersbølgård, som i 1875 sælger til møller Christen Jacobsen, som indtil da havde forpagtet Hundborg Mølle. Christen Jacobsen drev møllen frem til sin død i 1893. Derefter overtager sønnen Salmon Bredahl Jacobsen, født 1867, møllen. Forretningen udvides i 1903 med en købmandsbutik i den østlige ende af stuehuset. Salmon Jacobsen var gift med Sidsel Marie Stensgård fra Stensgård, vest for Hundborg. Børneflokket talte 10 børn.

Da Salmon Jacobsen døde i 1959 overtog de fire hjemmeboende børn hele ejendommen i fælleskab. Arbejdet var nøje fordelt imellem dem. Kresten

tog sig af møllen, Jens havde landbruget, Katharine passede butikken, mens Martha stod for husførelsen.

Møllen var i drift indtil omkring 1968. Til sidst kørte møllen med kun 1 ving, men da var vindkraften også for længst blevet suppleret med først en petroleumsmotor, siden en dieselmotor. Nu flyttede kværnene over i udhuslængen hvor mølleriet fortsatte, men uden brug af vindens kraft.

Jens blev den længstlevende. Ved hans død i 1992 blev hele ejendommen opkøbt af Skov- og Naturstyrelsen med henblik på skovrejsning.

Stuehus og udhus er senere solgt fra. Skov- og Naturstyrelsen har i 2001-02 restaureret møllen og ført den tilbage til sit oprindelige udseende.

Et meget gammelt billede af møllen. Formentlig fra 1890'erne.

Faddersbøl Mølle er opført i 1862.

Faddersbøl Mølle omkring 1898. Møller S.B.Jacobsen står midt i billedet, omgivet af sin hustru og sin mor og dennes ugifte søster. Længst til højre står møllersvenden og til venstre avlskarlen. Møllen er "stillet til sydlig vind" af hensyn til fotograferingen. Ved fyraften blev "sejlene lagt" og vingene krydsstillet i vindretningen. Mølleren var altid bevidst om vindretningen, og kunne pludselig forlade et selskab med ordene: "Æ ska op og stell æ møll" (Jeg skal op og stille / dreje møllen).

I februar 1903 åbnede mølleren en beskedent købmandsforretning. Butikken lå først til højre for døren med indgang fra nord, men er nu flyttet ind i den oprindelige aftægtsstue til venstre for døren.

Bemærk butiksvinduet til venstre. I 1914 blev varesortimentet udvidet til også at omfatte metervarer. I døren står Katharine Jacobsen, som førte forretningen videre efter sin mor.

Møller Salmon Bredahl Jacobsen med familie, omkring 1905. Drengen til venstre i billedet er Kresten Jacobsen, som blev den sidste møller i Faddersbøl.

Billede fra sidst i tyverne. Møllen står for sydøsten-vind. Bemærk tilbygningen til kælder og det lille fritliggende hus som oprindeligt tjente som gæstestald og til opbevaring af korn. De gamle udtjente kværnensten ligger stablet foran møllen.

Faddersbøl Mølle

- Faddersbøl Mølles historie

Billedet er fra omkring 1935. Stuehuset er forlænget i østenden, og haven er vokset godt til. Bemærk personen ved møllen. Han står under "persestangen" (bremsen) og er sikkert ved at standse møllen. Sejlene er taget, og den ene vinge står omkring lodret. Om lidt går han om og stiller vingerne i kryds.

Fra omkring 1935. Møllen står for sydvestenvind - flot krydsstillet. Man kan lige skimte det sammenrullede sejl på nederste vinge. Bemærk det solide træværk der tjener til at "krøje" (dreje) hatten. Man kan netop skimte "perse-hammelen" (bremsestangen) der går ud på bagsiden af hatten, og for neden kan man skimte hjulet hvorved man drejede hatten. Man kan ligeledes ane fortøjningsstenene som kæden fra krøjebjælken blev lagt omkring. Til højre for møllehuset ses Faddersbøl Skole.

Pæglmål som blev anvendt i Faddersbøl Mølles købmandsforretning til blandt andet opmåling af brændevin.

Det store mål rummer 1 pægl, det lille 1/2 pægl (1 pægl = 1/4 pot = 0,24 liter).

Toldkoppen som blev anvendt i Faddersbøl Mølle. Toldkoppen blev brugt til udmåling af den mængde korn, som tilfaldt mølleren. Mølleren blev nemlig ikke betalt for sit arbejde med rede penge, men med 1/18 af kornet. Toldkoppen bar et stempel som bevis på, at den var justeret og godkendt.

Det gamle møllerpar Sidsel Marie og Salmon Bredahl Jacobsen. Salmon B. Jacobsen var møller i Faddersbøl fra 1898 til sin død i 1958.

Søndagshygge ved møllen i 1930'erne. Møllen står for vind fra vest, og man kan se de sammenrullede sejl.

Møller Kresten Jacobsen, født 1894, overtog driften af møllen efter sin far. Kresten var udlært møller og havde i sin ungdom arbejdet på flere møller rundt om i landet. Udover arbejdet på møllen drev han en ret omfattende korn- og foderstofhandel. Kresten blev den sidste møller - ikke bare i Faddersbøl - men på hele egnen.

Faddersbøl Mølle omkring 1970. Jens Stensgaard Jacobsen i gang med forårsarbejdet med de gule fjordheste forspændt harven. Det var Jens der tog sig af landbruget. Hestene blev senere udskiftet med en Ferguson traktor. Møllen er ikke længere i drift. Den ene vinge er allerede taget ned, og møllen er tækket med pandeplader for at holde den tæt og beskytte træværket. Bemærk den påbyggede kælderudvidelse som nu er fjernet. Til venstre for indgangen var der et lille kontor. Bag gangen førte en dør ind til den rigtige møllekælder der sammen med gangen blev anvendt til opbevaring af indleveret korn samt til grutning der var klar til afhentning. Til højre for døren var motorrummet der husede hjælpemotoren. Da billedet blev taget, var mølleriet flyttet til den gule tilbygning til laden, hvor der var opstillet en ny slaglevkærn.

Faddersbøl Mølle

Erindringer fra møllen...

Sigfred Bang fortæller. Sigfreds morbror, Kresten - var den sidste møller i Faddersbøl. Akvarellerne er udført af Per Kohrtz Andersen.

Da man anvendte vindmøller til formaling af korn, havde man masser af tid – mærkeligt nok. I den tid man satte af til besøg hos mølleren var indregnet tid til en kop kaffe hos møllerkonen og udveksling af sidste nyt. Der var derfor altid kaffe på kanden, og jeg husker, hvordan der fra køkkenet blev holdt øje med, hvad der skete ved møllen, og at man bankede på ruden og fremviste kaffekoppen som tegn til kunden, at kaffen var klar. Ofte skulle besøgende ved møllen en tur om ad butikken og have købmandsvarer med hjem. Det gjaldt også for andre kunder i butikken, at man havde tid til at snakke lidt. Der stod to stole i hjørnet ved disken, hvor kunden kunne tage en hvil og spørge lidt nyt, medens varerne blev fundet frem. Det var ganske praktisk, når man tænker på, at de fleste gik turen ind. Ofte måtte de en tur gennem stuen ud i køkkenet, hvor de blev bænket med en kop kaffe.

Mølleren nød sit arbejde, der blev en livsstil. Om dagen var der folk at snakke med, men om aftenen og natten når han gik alene på kværnloftet, var der stilhed og tid til eftertanke. Der var hygge i møllen, når mørket faldt på. Den sparsomme belysning fra de tilstøvede petroleumslamper kastede lange, skumle skygger i det ottekantede rum med de mange uoplyste gemmesteder. Der var den hyggelige lyd fra træværket, alle tandhjul var af træ. Der var lyden fra de store kværn, og der var suset fra vingerne, når de drønedes forbi, jagende efter hinanden.

Før vindkraften blev suppleret med motorkraft, var der ingen fast rytme i møllerenens arbejde. Han skulle arbejde, når vinden var god. Der kunne indtræffe perioder med svag vind, hvor møllen knap kunne trække kværnene rundt, og arbejdet derfor blev forsinket. Ligeså kunne lange perioder med vindstille sætte alt i stå, og sække hobe sig op i venterækken. Det var en dårlig tid for mølleren. Når så endelig vinden kom, skulle der bestilles noget. Møllen blev sat i gang, så snart den kunne dreje kværnene, og efterhånden som vinden tog til i styrke, fik mølleren sit humør tilbage og ild på den lange pibe. Nu skulle kværnene holdes i gang døgnet rundt indtil det forsømte var indhentet. Med tiden blev der installeret motor i mange møller. I starten var det petroleumsmotorer. Sådan var det også i Faddersbøl Mølle, hvor der blev installeret en kæmpestor, rød Deutz petroleumsmotor, som dog kun havde 16 HK. Den blev senere udskiftet med en 15 HK Bukh dieselmotor. Nu var der trækraft parat uanset vind og vejr, så nu kunne man tilrettelægge arbejdet. Vindkraften var imidlertid gratis og velsagtens også mere rigtig for mølleren, så den blev udnyttet i første omgang. Der var nu også hygge ved dieselmotoren, der dunkede som motoren i en fiskebåd og kunne høres på lang afstand.

Der lå melstøv over alt. Selv mølleren var belagt af støv, både tøj, hænder og ansigt var hvidt af støv, så han lignede et spøgelse, når han kom frem i sollyset. Han smittede af, og sad man ved siden af ham på bænken, kunne man ikke undgå en hvid arm. Det hørte næsten til besøget.

Faddersbøl Mølle

- erindringer fra møllen

5

De store kværnsten blev slidt med tiden, biddet gik af dem, som man sagde. Så måtte den øverste sten løftes af og vendes, så man kunne skærpe stenene igen. Det skete med en speciel hammer, "Æ bildhammer", hvormed man huggede riller i stenene, så de igen fik tænder til at kvase kornet. Dette arbejde fandt sted om aftenen, og mange gange var det en kold bestilling at sidde og bilde kværnstenene. Gnister og småflint føg om ørene på mølleren, og de fine stenstumper røg ofte ind under huden på hans hænder. Man kunne se de mørke pletter fra stenene under huden. Arbejdet i møllen var slidsomt, for i de fleste møller skulle man bære kornet på ryggen fra vognen til møllen og grutningen den modsatte vej. Mølleren bar således tonsvis af korn på sin ryg år ud og år ind. Selv om han fik tag på det, og klarede det uden at kny, var han sikkert ofte trætt, når han nåede den sene fyraften.

7

Trods det var der altid rart på mølledæmningen. Man kunne altid finde læ et sted, og ofte lå man og dasede på dæmningen en lun sommeraften eller søndag eftermiddag og lagde planer for fremtiden eller tænkte på den udkårne.

6

Man skulle være meget forsigtig, når man færdedes på mølledæmningen, man måtte endelig ikke komme om til vingerne. Det var livsfarligt at blive ramt af en møllevinge, der gik for god vind. Der var sikkert krav om, at dæmningen skulle være afmærket og til en vis grad indhegnet, men den skulle dog ikke være afspærret. Det betød, at mangel en hund fik sig en flyvetur, hvilket ikke var så almindelig i disse tider, og ofte blev det både første og sidste gang.

8

Efterhånden som der blev indlagt elektricitet på gårdene, fik man selv sin kværn og blev fri for turen til møllen. Det betød møllernes endeligt. De nye tider indhentede også Faddersbøl Mølle, og de sidste mange år, var der kun ganske få møllekunder tilbage. De store, smukke hollandske vindmøller har haft deres tid og forsvinder efterhånden som offer for den vind og det vejr, som de har flirtet med gennem hundrede af år. Enkelte fik dog lov at blive stående som minde fra dengang, der var god tid.

- Faddersbøl Mølle blev én af dem!

Faddersbøl Mølle

Møllen brydes ned - og bygges op...

Faddersbøl Mølle

Naturen omkring møllen

Møllen med omgivelser - i alt 16 ha - er opkøbt af Skov- og Naturstyrelsen i 1993, primært med henblik på skovrejsning. Stuehus og udlænge er senere solgt fra, og salgssummen er en del af det økonomiske grundlag for istandsættelsen af møllen. Skov- og Naturstyrelsen har erhvervet i alt 46 ha jord omkring Faddersbøl ved arealopkøb i årene fra 1990 til 1993. En del arealer er tilplantet med skovfyr, sitkagran og mange forskellige løvtræer og buske. Andre områder - som møllens umiddelbare omgivelser - bevares som åbne naturarealer. En del af den unge skov er indhegnet og udlagt til hundeskov. Her er det tilladt at lufte hunden uden at den er i snor. Der er afmærket to vandrestier i området vest for møllen. En tredje - og længere - sti fører til østkanten af den fredede Ålvand Klithede.

Klithederne er en i europæisk sammenhæng sjælden naturtype. Klithederne udgør en mosaik af klitter, hedesletter, moser og lavvandede klitsøer. Deres plante- og dyreliv er tilpasset den næringsfattige jordbund og påvirkningen af salt fra havet. Blandt karakterplanterne kan nævnes hedelyng, revling, mosebølle, pors og tranebær. Hederne plejes ved slåning og afbrænding og holdes fri for uønsket vegetation, såsom selvsåede nåletræer. Af hensyn til de sjældne ynglefugle - bl.a. tinksmed, hjejle og trane - er der adgangsforsbud på Ålvand Klithede i perioden fra 1. april til 15. juli. Adgangsforsbuddet er markeret ved skilte i terrænet.

Odderen har et af sine vigtigste levesteder i Hvidbjerg Å-systemet. Den er meget sky og færdes næsten kun om natten, men hvis man er opmærksom, kan man somme tider se dens ekskrementer eller rester fra dens måltid på bredden af den lille å, som løber forbi møllen.

Med sin strømlinede krop, korte ben, svømmehud mellem tærne og vandskyende pels er odderen skabt til at leve i vandet. Den fanger sin føde i vandet, men æder på land. Føden består mest af fisk, men den går heller ikke af vejen for at æde frøer og fugle.

Den unge skov giver skjul og fødemuligheder for rådyret.

Man kan være heldig at se isfuglen ved bækken.

Krondyrene passerer igennem området i døgnet mørke timer.

Vandstæren holder til ved bækken i vinterhalvåret.

Faddersbøl Mølle

Friluftsliv på Thy Statsskovdistrikt

Hvert år deltager mange tusinde personer i naturvejledningsaktiviteter på Thy Skovdistrikt. Det sker dels på offentlige annoncerede arrangementer, dels på bestilte ture, rekvireret af skoleklasser, børnehaver og andre grupper af børn og voksne. Offentlige arrangementer kan findes på: www.naturnet.dk

Der er 8 primitive lejrpladser på skovdistriktet, hvor man frit kan slå sig ned for en nat eller to. På alle pladserne må man tænde bål, de fleste er forsynet med vand og lokum, og på tre af pladserne kan man krybe i ly for natten i et shelter.

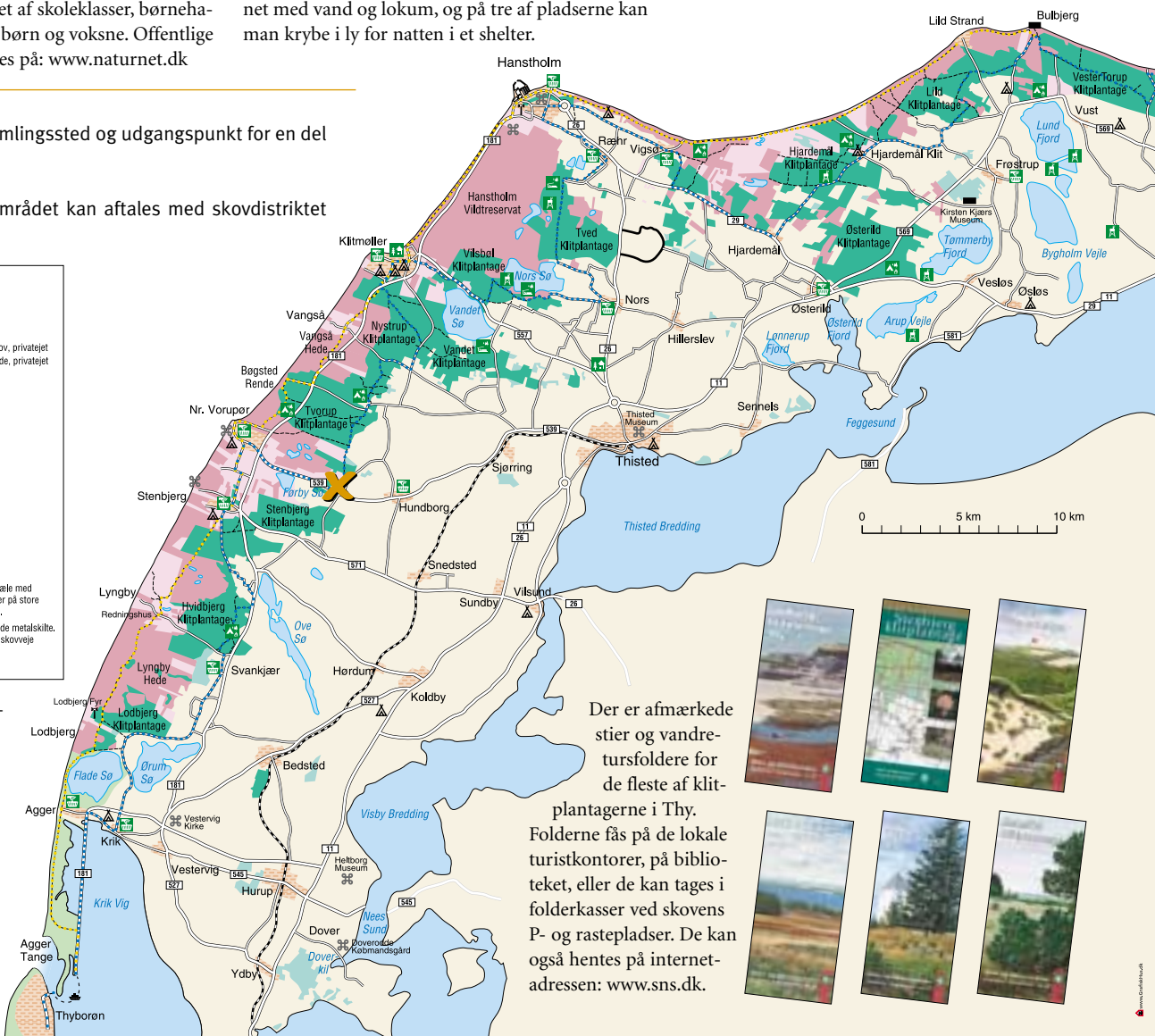
Der er indrettet skovlegepladser i Rønhede, Vilsbøl og Tved plantager.

Faddersbøl Mølle er samlingssted og udgangspunkt for en del af naturvejledningen.

Arrangementer her i området kan aftales med skovdistriktet på tlf. 97 93 80 59.

Vestkyststien Agger-Bulbjerg er en vandre- og cykelrute på ca. 80 km. Vandreren følger på store strækninger den gamle redningsvej, mens cykelruten følger små offentlige veje eller skovveje. Der er overnatnings- og indkøbsmuligheder undervejs.

Der er afmærkede stier og vandreursfoldere for de fleste af klitplantagerne i Thy.

Folderne fås på de lokale turistkontorer, på biblioteket, eller de kan tages i folderkasser ved skovens P- og rasteplasser. De kan også hentes på internet-adressen: www.sns.dk.

